

3 noiembrie 2024 • DUMINICA A XXXI-A D.P.A. • Ss. Martin
de Porres, clg.; Silvia, mamă

LECTURA I

**Ascultă, Israele: să-l iubești
pe Domnul, Dumnezeul tău,
din toată inima!**

*Citire din cartea Deuteronomului
6,2-6*

Moise a spus poporului, zicând:
“Să te temi de Domnul Dumnezeul
tău, ca să păzești toate hotărârile și
toate poruncile sale pe care eu ți le
dau, tu, fiul tău, fiul fiului tău, în
toate zilele vieții tale și ca să ți se
lunghească zilele! Ascultă, Israele,
și bagă de seamă să împlinești,
ca să-ți fie bine și să te înmulțești
mult în țara în care curge lapte
și miere, după cum ți-a spus
Domnul Dumnezeul părinților
tăi: «Ascultă, Israele! Domnul
Dumnezeul nostru este singurul
Domn. Să-l iubești pe Domnul
Dumnezeul tău din toată inima
ta, din tot sufletul tău și din toată
puterea ta! Să fie aceste cuvinte pe
care ți le poruncesc astăzi în inima
ta!»”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

*Ps 17(18),2b-3a.3bc-4.47 și 51ab
(R.: 2)*

**R.: Te iubesc, Doamne, tu ești
tăria mea!**

Te iubesc, Doamne, tăria mea,
Doamne, stânca mea,
fortăreața mea și eliberatorul meu.
R.

Dumnezeul meu, stânca mea
în care mi-am căutat refugiu,
scutul meu, cornul mântuirii mele
și scăparea mea.
Îl invoc pe Domnul, cel vrednic de
laudă,
și sunt eliberat de dușmanii mei.
R.

Viu este Domnul și binecuvântată
este stânca mea
și preainălțat este Dumnezeul
mântuirii mele!
El dă mari izbânzi regelui său,
arată milostivire față de unsul său.
R.

LECTURA A II-A

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare.

Citire din Scrisoarea către Evrei 7,23-28

Fraților, în vechea alianță, erau mai mulți cei care deveneau preoți, pentru că moartea îi împiedica să dureze, dar el, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea, el poate să mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie, ca marii preoți, să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși. De fapt, Legea stabilește ca mari preoți oameni care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, venit în urma Legii, îl constituie pe Fiul care este desăvârșit pentru totdeauna.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,23bc

(Aleluia) Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu

îl va iubi și vom veni la el, spune Domnul. (Aleluia)

EVANGHELIA

Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău! Să-l iubești pe aproapele tău!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 12,28b-34

În acel timp, unul dintre cărturari s-a apropiat de Isus și l-a întrebat: “Care este prima dintre toate poruncile?” Isus i-a răspuns: “Prima este: «Ascultă, Israele: Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn. Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta!» A doua este aceasta: «Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!» Nu este nicio altă poruncă mai mare decât acestea”. Cărturarul i-a zis: “Bine, învățătorule, adevărat ai spus că el este unul singur și că nu este altul în afară de el și a-l iubi pe el din toată inima, din tot cugetul și din toată puterea și a-l iubi pe aproapele ca pe tine însuși este mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele”. Isus, văzând că a răspuns inteligent, i-a spus: “Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu”. Și nimeni nu îndrăznește să-l mai întrebe.

Cuvântul Domnului

O întrebare de genul Care este cea dintâi dintre toate poruncile? era una obișnuită în disputele rabinice de pe timpul lui Isus. Dat fiind că învățații pusese în evidență în Legea lui Moise nu mai puțin de 613 prescrieri de respectat cu strictețe, dintre care 365 erau formulate în mod negativ (să nu...!) și numai 248 în mod pozitiv (să...!), întrebarea cărturarului ce se adresează lui Isus pare a fi cât se poate de legitimă. În fond, care ar fi, între toate aceste prescrieri, cea mai importantă? Această întrebare nu trebuie percepută, totuși, ca ivită din nevoia de a ierarhiza prescrierile, ci din aceea de a clarifica exigențele etice (mai precis cele legate de comportamentul corect). În răspunsul său, Isus face, mai întâi, trimitere la rugăciunea pe care orice evreu o recită dimineața și seara: Ascultă, Israele: Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn... (Dt 6,4-5), rugăciune prin care își afirmă credința în Dumnezeuul unic. O astfel de referință se dovedește a fi fundamentală, întrucât doar Dumnezeuul unic este cel care trezește și angajează elanul cel mai profund și mai spontan din interiorul persoanei umane: să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima

ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta. În plus, acest elan de iubire nu este altceva decât răspunsul la grija și ajutorul arătat de Dumnezeu față de om în situații foarte concrete. După un astfel de răspuns, Isus s-ar fi putut opri întrucât cărturarul nu a cerut să-i indice decât o poruncă, pe cea dintâi. Dar El își continuă răspunsul legând de porunca iubirii față de Dumnezeu pe cea a iubirii față de aproapele. Această poruncă la care se referă Isus este enunțată în cartea Leviticului (19,18): Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul. Ceea ce se cere în acest verset este un angajament real, activ, în care celălalt (și nu eu) este măsura. Potrivit acestei porunci, noi nu suntem chemați să facem pentru celălalt doar ceea ce am face fiecare pentru noi înșine, ci să ne îndreptăm către celălalt cu aceeași iubire pe care o arătăm fiecare față de noi înșine. Or, o astfel de iubire nu își poate afla sursa decât în Dumnezeu. Răspunsul lui Isus îl încântă pe cărturar. Ba mai mult, el subliniază faptul că porunca iubirii astfel prezentate se dovedește net superioară chiar pietății rituale. Și totuși, originalitatea răspunsului lui Isus stă mai puțin în conținutul său, desprins din Vechiul

Testament, cât mai ales în faptul că iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele își află de acum înaintea în Isus adevărata sursă și consistența sa ultimă. Într-adevăr, dăruirea și jertfa propriei sale vieți depășește toate ofrandele și sacrificiile de la Templul din Ierusalim. Ce diferită este această viziune de ceea ce ne înconjoară pe noi astăzi!? Și totuși, ce ne inspiră nouă un astfel de mod de a vedea lucrurile? Ar putea deveni Isus Cristos modelul nostru de a ne dărui și a ne jertfi pentru aproapele, măcar din când în când?

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 3-10 noiembrie 2024

3	D	DUMINICA A XXXI-A D.P.A.; Ss. Martin de Porres, clg.; Silvia, mamă
4	L	Ss. Carol Borromeo, ep. **; Felix de Valois, pustnic
5	M	Sf. Grigore Lakota, ep. m.
6	M	Sf. Leonard, pustnic
7	J	Sf. Villibrord, ep.
8	V	Sf. Adeodat, pp.; Fer. Ioan Duns Scotus, pr.
9	S	SFINȚIREA BAZILICII DIN LATERAN
10	D	DUMINICA A XXXII-A D.P.A.; Ss. Leon cel Mare, pp. înv.; Oreste, m.

Gândul săptămânii

“Viața e frumoasă prin ceea ce este, mai frumoasă încă prin ceea ce ascunde și mult mai frumoasă încă prin ceea ce dobândește.” (Fericitul Vladimir Ghika)

